

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΜΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΔΙΕΤΟΥΝΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Χ. ΖΩΗ

ΕΤΟΣ Β΄.

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΑΡΙΘ. 47

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νικ. Μινώτου δικηγόρου· Περί τῶν ἐν Ζακύνθῳ πετρελατοφόρων πηγῶν καὶ περὶ πετρελαίων ἐν γένει. (μελέτη).—Κωνσταν. Νερχ. Καιροφύλακος· Μαρῖνος Φαλιέρος, (συνέχεια).—Λ. Χ. Ζώη· Αἱ ἐν Ζακύνθῳ Συντεχνίαι. (συνέχ.).—Φρονίμου συζύγου διαγωγή (διήγημα ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ).—Ἐξετάσεις.—Ἀγγέλματα καὶ δημοσιεύσεις—Η. Α. Τσιτσέλη Τραγοῦδι πρωτομαγιάς (ποίησις).—Δ. Ἡλιοχοπούλου Τῇ Ἑλ...Κα... (ποίησις).—Η.Β. Δι' ἐκείνην—Εἰδήσεις.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῳ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΦΩΣΚΟΛΟΣ»

Σ. Ν. Καφοκεράλεω

1894.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

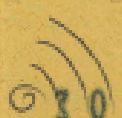
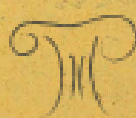
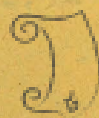
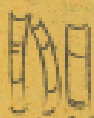
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α153.41 46.0054

ΤΟΤΙΟΝΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΛΕΞΟΥΠΙΟΥ

MONITORING OF THE ENVIRONMENT IN THE REPUBLIC OF ALBANIA

Y01X19TAP .P H70AAU3

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΗ ΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΤΟΣ Β'.

Ι ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1894

ΦΥΛΛ. ΜΖ.'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΖΑΚΡΝΩ.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΦΟΡΩΝ ΠΗΓΩΝ

ΚΑΙ

ΠΕΡΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

Β.'

Καὶ κατὰ πρῶτον πόθεν ἔχει τὴν καταγωγὴν τοῦ πετρελαίου;—Ἡ λογικωτέρα καὶ πιθανωτέρα θεωρία—(διότι ὑπάρχει καὶ ἑτέρα θεωρία, ὅτι τὸ πετρελαίον εἶναι προϊόν ὀργανικῶν ἢ μᾶλλον ζωϊκῶν οὐσιῶν)—εἶναι, ὅτι τὸ πετρελαίον προέρχεται ἐκ τῆς ὑποχθονίου ἀποσυνθέσεως διαφόρων φυτικῶν οὐσιῶν, ὑπαρχουσῶν ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐκείνῃ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου καὶ ἀναλόγων πρὸς τὸ τότε φυτικὸν βασίλειον, καὶ πρὸς τὴν τότε ἀτμοσφαιρικὴν καὶ γεωλογικὴν κατάστασιν τῆς ἡμετέρας ὑδρογείου σφαίρας. Οἱ δὲ κάτοικοι τῶν χωρῶν, αἵτινες νύτῃχον νὰ ᾔναι εἰς συγκοινωνίαν μὲ τὸν ἐναποταμιευμένον τοῦτον φυτικὸν ὑποχθόνιον πλούτον, εἶνε προωρισμένοι νὰ καθέξωσι λαμπρὰν βεβαίως θέσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν πολιτισμένων καὶ πλουσιῶν λαῶν, εἰς τὸ σήμερον εἶνε ἀδιαφιλονεικῶς πανθομολογούμενον τὸ μέγα ἐνεστὸς καὶ μεγαλείτερον μέλλον τοῦ πετρελαίου.

Δύο κυρίως εἶναι αἱ εὐτυχεῖς χῶραι ἐν αἷς ἀνευρέθησαν αἱ πλουσιώτεροι πηγαὶ πετρελαίου. Ἡ Πανσιλβανία ἐν Ἀμερικῇ καὶ ὁ Καύκασος ἐν Ρωσσίᾳ. Ἀλλὰ αἱ ἐν Ρωσσίᾳ πηγαὶ εἶναι ἀσθενέστεραι καὶ εὐκολωτέρας ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ ἐκείνας τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν μὲν τῇ Πανσιλβανίᾳ ἐν ἣ τὸ πετρελαίον ἐκμεταλλεύεται εἰς ἑκτασὶν χώρας ἐνὸς ἑκατομμυρίου χιλιομέτρων καὶ ἐξ εἰκοσιπέντε χιλιάδων φρεάτων, ἡ ἐξαγωγή πρὸ πολλοῦ ἔμεινε στάσιμος, ἥτις ἔφθανε μέχρι τετρακοσίων ἑκατομμυρίων ἑκατολίων, ἐνῶ ἐν Καυκάσῳ ἡ ἐξαγωγή τοῦ πετρελαίου, μεγάλως ἀναπτυχθεῖσα μετὰ τὸ ἔτος 1870, ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἔτος τεραστίως αὐξάνει καὶ ἤδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πετρελαιοφόρου χώρας μόνον εἴκοσι χιλιάδων μέτρων ἐξάγεται σήμερον πετρελαίον σχεδὸν τέσσαρα δέκατα τῆς ὅλης παραγωγῆς τοῦ πετρελαίου. Ἀλλὰ τί θὰ ἐξαγάγῃ ἡ Ρωσσία, ὅταν ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ πετρελαίου ἐπεκταθῇ εἰς τὰς ἀπεράντους πετρελαιοφόρους χώρας τῆς, εἰς Τουρκεστάν, Μουγκαν, Δωγκοστάν, Καυκάν, Κριμαίαν καὶ τὴν ὅλην σειρὰν τοῦ Καυκάσου;—Ὅταν τελειοποιηθῶ-

σι τὰ μηχανήματα, ὥς ἐν Ἀμερικῇ, ἐνθα οὐδὲν χάνεται καὶ τὸ πᾶν χρησιμοποιεῖται;—Τὸ ρωσσικὸν πετρελαίον δύναται τις ἀλανθάστως νὰ προείπῃ, ὅτι ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου θὰ ἀποκλείσῃ ἐντελῶς ἐξ Εὐρώπης τὸ ἀμερικανικόν. Εἰς τὴν παγκόσμιον κατανάλωσιν, καθὰ ἐσχάτως ἀνέγνωσα, τὸ μὲν ἀμερικανικὸν πετρελαίον ἀναλογεῖ πρὸς 58 καὶ 3)10 τοῖς ἑκατὸν, τὸ δὲ ρωσσικὸν πρὸς 41 καὶ 7)10.

Ἡ πόλις Βακοῦ, ἡ ἀρχαία περσικὴ πόλις καὶ ἀκολουθῶς ταταρικὴ, εἶνε σήμερον πόλις εὐρωπαϊκὴ, ὥς ἡ Ὀδησσὸς, ἀριθμοῦσα μόλις τεσσαράκοντα ἑτῶν ζωὴν καὶ οἰκουμένη ὑπὸ ἑκατὸν χιλιάδων κατοίκων, ἐνῶ ἐν ἔτει 1870 μόλις αὕτη ἡ πόλις ἱερὰ, ἦτον ἡ κοιτὶς μιᾶς τῶν ἀρχαιοτέρων θρησκείων τοῦ κόσμου, τῆς πυρολατρίας, τῆς θρησκείας τοῦ Ζωροάστρου, τῆς θρησκείας τῆς Σύνᾳ Βέγας. Ἐκεῖ περίξ τοῦ Βακοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐρήμου ταύτης χώρας μεγαλουργὰ ἐρείπια μαρτυροῦσιν, ὅτι πρὸ πολλῶν αἰώνων πρὶν Χριστοῦ περιφανεῖς ναοὶ εἶχον οἰκοδομηθῇ ἐν οἷς χιλιάδες προσκυνητῶν ἐκ διαφόρων τοῦ κόσμου μερῶν εἰρχοντο νὰ προσφέρωσι τὴν λατρείαν των εἰς τὸ ἀσβέσον πῦρ—ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν τῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους ἀναπεμπομένων αὐτομάτως ἀσβέσων φλογῶν, οἱ λατρεῖοντες τὸ πῦρ, οἱ Μάγοι, πρὸ τριάκοντα αἰώνων εἶχον ἀνεγείρει τοὺς δώμους των, τὰ ἱερὰ αὐτῶν τεμένη, ἅτινα διетηρήθησαν μέχρι τοῦ δωδεκάτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, καταστραφέντα ὁλοσχερῶς ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων, καίτοι ἡ πυρολατρεία εἶχεν ὑποστῇ καίριον τραῦμα ἐν ἔτει 624 μ. Χ. ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ μεγάλου ἐκείνου Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος. Εἰς ἀπόστασιν δὲ δεκαπέντε χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς πόλεως Βακοῦ ὑψοῦτο ἐπὶ τριάκοντα αἰῶνας ἡ Ἱερουσαλὴμ τῶν πυρολατρῶν, ἡ ἱερὰ αὐτῶν ἀκρόπολις, ἥτις ἐν ἔτει 1723 ἐλεηλατήθη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου τῆς Ρωσσίας καὶ ἐν ἔτει 1813 παραδόθη ὁριστικῶς εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἀποτελοῦσα ἐκτοτε μέχρι τῆς σήμερον μέ-

ΤΑΚΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ρος τῆς ἀπεράντου ρωσικῆς αὐτοκρατορίας.

Ἐὰν ἡ πόλις Βακοῦ δὲν ἔλαβε τὴν τύχην τοσούτων ἐτέρων παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ὁξου πόλεων, τῶν ὁποίων μόνον τὰ ἐρείπια ἀνευρίσκουσιν οἱ περιηγηταί—ἐὰν ἡ πόλις Βακοῦ ἀνεγεννήθη ἐκ τῆς τέφρας τῆς, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς πηγὰς τοῦ πετρελαίου τῆς καὶ ἐσχάτως εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἐκπεραιωθέντα μέγαν σιδηρόδρομον τῆς Σαμαρκάνδας, τὸ μεγαλειότερον ἴσως θαῦμα τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος ὑπὸ ἐποχὴν μηχανικὴν, στρατηγικὴν, ἐκπολιτιστικὴν καὶ ἐμπορικὴν. Δύναται ὅθεν νὰ προεῖπῃ τις μετὰ πάσης θετικότητος, ὅτι ἡ πόλις Βακοῦ ἐν προσεχεί μάλοντι θὰ καταστῇ ἡ ἐμπορικὴ μητρόπολις τῆς κεντρικῆς Ἀσίας καὶ ἡ βάσις τῶν ἐπὶ ταύτης τῆς χώρας μελλουσῶν ἐκστρατειῶν τῆς Ρωσσίας. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς πόλεως ταύτης ὀφείλεται ἰδίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πετρελαίων, χρονολογεῖται δὲ κυρίως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1870, ὅτε ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις κατήργησε τὸ μονοπώλιον τοῦ πετρελαίου καὶ ἐνομοθέτησε προστατευτικὸν δασμὸν εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν ἀμερικανικῶν πετρελαίων. Τοιοῦτοτρόπως, ἐνῶ ἐν ἔτει 1840 ἡ ἐξαγωγή τοῦ ῥωσικοῦ πετρελαίου ἔφθανε μέχρι 16000 τόννων, κατὰ τὸ ἔτος 1870 ἔκατονταπλασιάσθη καὶ ἤδη ἔφθασεν εἰς τὴν τεραστίαν ἐξαγωγὴν δυναμένην νὰ συναγωνίζεταί καὶ νὰ παραβάλλεταί πρὸς τὴν τῶν ἀμερικανικῶν πετρελαίων.

Ἀλλὰ ὅχι μόνον αἱ ῥωσικαὶ πηγαὶ τῶν πετρελαίων εἶναι πλείότεραι καὶ εὐκολότεραι ἐκμεταλλεύσεως τῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ, καὶ παρὰ πάντων ἤδη ἀναγνωρίζεται, τὸ ῥωσικὸν πετρέλαιον ἔχει πλείστα πλεονεκτήματα, ὧν στερεῖται τὸ ἀμερικανικόν. Κατὰ πρῶτον αἱ πηγαὶ ἐν Ῥωσσίᾳ κεῖνται εἰς μικρότερον βάθος τῶν τῆς Ἀμερικῆς. Διότι ἐν μὲν τῇ Ῥωσσίᾳ τὰ φρέατα ἔχουσι βάθος, κατὰ μέγιστον ὅρον, μέτρων τριακοσίων ἐξήκοντα καὶ κατ' ἐλάχιστον μέτρων ἐξήκοντα. Ἐν δὲ τῇ Ἀμερικῇ τὰ φρέατα ἔχουσι βάθος ἀπὸ πεντακοσίων μέχρις ἑξακοσίων μέτρων. Κατὰ δεύτερον λόγον τὸ ῥωσικὸν πετρέλαιον εἶνε τοῦ ἀμερικανικοῦ καθαρώτερον, τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀναπεμπόμενον φῶς εἶνε διανυγέστερον καὶ μᾶλλον ὁμοιόμορφον καὶ καίεται καλῆτερον τοῦ ἀμερικανικοῦ πετρελαίου. Τὸ ἀμερικανικὸν πετρέλαιον δὲν ἔχει οὕτως εἰπεῖν τὴν ἐλαστικότητα τοῦ ῥωσικοῦ, δὲν καίεται ὁμοιομορφῶς ἀπ' ἀρχῆς μέχρις τέλους καὶ, ὡς πάντες ἐκ πείρας γινώσκουμεν, ἀφοῦ ἐξαντληθῇ τὸ μᾶλλον ἀτιμῶδες αὐτοῦ μέρος, τὸ φῶς χαμηλόνει καὶ τὸ φητὶλὶ ἀνθρακοῦται.—Μὲ εὐχαρίστησιν δὲ ἀνέγνωσα ἐσχάτως εἰς τινα ἐφημερίδα, ὅτι ἐγίνετο πρότασις εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν παρὰ τινος ἐν Ῥωσσίᾳ μεγαλεμπόρου ν' ἀναλάβῃ οὗτος τὴν ἐν Ἑλλάδι προμήθειαν τοῦ μονοπωλείου τοῦ πετρελαίου ἐκ τοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ ἐξαγομένου. Εὐχομαι νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις ὅχι μόνον πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν τῶν καταναλωτῶν διότι θὰ κάμωμεν χρῆσιν καθαρώτερου καὶ φωτεινοτέρου πετρελαίου, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ τοιοῦτον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία, ὅπως περισσότερον συνδεθῶμεν ἐμπορικῶς μετὰ τῆς ὁμοδόξου μεγίστης Αὐτοκρατορίας τῆς Ῥωσσίας εἰς τῆς ὁποίας τὰς χώρας οὐδέποτε οὐκ ὁ ἥλιος καὶ τῆς ὁποίας τὴν φιλίαν μέγала σοφά

καὶ φιλελεύθερα ἔθνη τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης ἥδη περὶ πολλοῦ ποιοῦνται, ἀφοῦ μάλιστα πανταχόθεν πόλεμος φοβερός γίνεται κατὰ τῶν ἡμετέρων προϊόντων, ἐκτὸς τῆς Ρωσσίας, εἰς ἣν ἡ εἰσαγωγή τῶν φυσικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος οὔτε πολεμεῖται, οὔτε ἐμποδίζεται. Τί τὰ θέλετε, Κύριοι, ἡμεῖς οἱ τῆς παλαιότερας γενεᾶς ἄνθρωποι, οἵτινες τὸ πρῶτον τραγοῦδι τὸ ὁποῖον ἐμάθομεν ἦτον ὁ ὕμνος τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀθανάτου ποιητοῦ μας, τοῦ Σολωμοῦ, αὐτὸ τὸ ἄσμα δσμμάτων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος—οἱ ὁποῖοι ἐμάθομεν ν' ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθρούς τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος—ἐμάθομεν ν' ἀγαπῶμεν τὴν Ῥωσσίαν, διότι εἶχομεν μᾶλλον προσφάτους τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς παραδόσεις περὶ τῶν εὐεργετημάτων τὰ ὁποῖα ἡ μεγάλη αὕτη ὁμοδόξος Αὐτοκρατορία, ἡ λαβοῦσα παρ' ἡμῶν τὸν χριστιανισμόν, παρέσχεν εἰς τὸ ταλαιπωρούμενον καὶ μέχρ' ἐξοντώσεως τυραννούμενον γένος τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὁποῖον ἀνευ τῆς προστασίας τῆς Ῥωσσίας, βεβαίως θὰ ἦτο ἐξοντώμενον ὑπὸ τῶν ἀγρίων κατακτητῶν του, πρὶν ἢ τοῦτο δυνηθῇ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸν ἀνισὸν φοβερόν ἀγῶνα διὰ τοῦ ὁποίου ἐν μέρει ἐσώθη. Ἀνετράφημεν, κύριοι, μετὰ τὰς παραδόσεις καὶ διηγήσεις τῶν πατέρων μας, οἵτινες εἶναι ὅλοι ἐχθροὶ ἀσπονδοὶ τῶν Τούρκων καὶ φίλοι τῆς Ῥωσσίας. Σήμερον ὑπάρχουσιν ἔλληνες, οἵτινες κοσμοῦσι τὰ στήθη τῶν μετὰ παράσημα τουρκικά!—Ὅταν παιδί μικρὸν ἐβλεπον εἰς τὸν ὄρμον τῆς ἡμετέρας Νήσου πλεῖστα ἐμπορικὰ μετὰ σιτοφορτία πλοῖα καλυπτόμενα μετὰ τὴν μεγάλην ἐμπορικὴν Ῥωστικὴν σημαίαν, ἡρώτων τὸν μακαρίτην πατέρα μου, ἐὰν πράγματι τὰ πλοῖα ἐκεῖνα ἦσαν ῥωσικά.—Ὅχι, οὗτος μοῦ ἀπαντοῦσε. Τὰ πλοῖα ἐκεῖνα ἦσαν ἑλληνικά. Ἡ δὲ μεγίστη καὶ κραταῖα Ῥωσσία παρεῖχε πρὸ πολλοῦ τὴν σεβαστὴν σημαίαν τῆς εἰς τὰ ἑλληνικά πλοῖα. Ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς σημαίας ταύτης οἱ ἀτρόμητοι ναῦται μας, τὰ δελφίνια τῆς θαλάσσης, κατὰ τὸν Φερραῖον πρωτομάρτυρα, ἐθαλασσοπόρουσαν εἰς τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὠκεανούς, ἐπλούτισαν, ἔκαμαν εὐλοὺς ἐξ ἐμπορικῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐκ τοῦ προχείρου μετεσχημάτισαν εἰς πολεμικά καὶ μετὰ αὐτὰ πολλάκις κατετρόπωσαν, ἔκαυσαν καὶ ἐβύθισαν τὸν χιλιάρμενον στόλον τοῦ βαρβάρου κατακτητοῦ—Ἐὰν δὲν ἦτον οἱ Μοσχολῆτες, μοῦ ἔλεγε πολλάκις ὁ μακαρίτης πατήρ μου, ὅλοι θὰ εἴμεθα φράγχοι καὶ τούρκοι.—Μὲ συγχωρεῖτε διὰ τὴν μικρὰν ταύτην παρέκβασιν καὶ ἐξακολουθῶ τὴν ἀφήγησιν σχετικὴν πρὸς τὸ ἡμέτερον θέμα.

Ἀλλ' αἱ ἐν Ῥωσσίᾳ πηγαὶ περιέχουσιν ἀφθονώτερον πετρέλαιον, μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι ἐν Ἀμερικῇ τὰ μηχανήματα εἰσὶ τελειώτερα καὶ ἀσφαλέστερα. Ἐνῶ ἐν Ῥωσσίᾳ πολλάκις ἀφθονόταται πηγαὶ πετρελαίου, ἐλλείπει τῶν καταλλήλων μηχανημάτων δυναμένων νὰ δεσπόζωσι τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὀρμὴν τῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξερχομένων ποταμῶν, ἐκάθησαν ἀσκόπως, κατακλύσασαι τὰς πεδιάδας καὶ τὰ παρακείμενα χωρία. Οὕτως παραδείγματι ὁ εἰνὸς ἀνοικομένου ἐν Ῥωσσίᾳ φρέατος ὑπὸ τὴν ἐν ἀκαρεῖ, μετὰ προσημασίαν ὑπὸ τοῦτον ἡλεκτρικὴν μηχανήσαν, στήλην πετρελαίου εἰς ἕνα κατ' ἀρχὰς ὀγδοήκοντα καὶ ἀκολουθῶς μέχρι διακοσίων πεντήκον-

τα μέτρων, οἱ δὲ περίε οἰκοῦντες χωρικοὶ ἐθε-
ῶντο, οὐχὶ μετ' ἐκπλήξεως, ἀλλὰ μετὰ φόβου
καὶ τρόμου τὸ φοβερὸν τοῦτο φαινόμενον, τὸν
ἐπανελημμένον κίνδυνον, ὅστις δὲν ἐδράδυνε νὰ
ἐπέλθῃ, διότι ἡ ἀκατάσχετος ὁρμὴ τοῦ πετρε-
λαίου ὄχι μόνον ἔμεινε ἀδάμαστος, ἀλλ' ἡ ὁρμὴ
τοῦ ποταμοῦ ἐξηκολούθει μετὰ τῆς αὐτῆς ἐν-
τάσεως μέχρις οὗ ἅπαντα τὰ περίε μέρη κατε-
κλύσθησαν ὑπὸ τῆς νάφθης καὶ τοῦ πετρελαίου.
ὁ δὲ κύριος τῆς πλουσιωτάτης ταύτης πηγῆς ὄ-
χι μόνον δὲν ἠδυνήθη νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν πλού-
τον τοῦτον, ἀλλ' ὑπέστη καὶ οὐχὶ μικρὰς ζη-
μίας ἕνεκα τῶν ἀποζημιώσεων, ἃς ἠναγκάσθη
νὰ παρέξῃ εἰς τοὺς κυρίους τῶν περίε τῆς πη-
γῆς του καταστραφέντων κτημάτων καὶ οἰκιῶν.

Ἀλλὰ πρό τινων ἑτῶν ῥώσσοι μεγάλοι κεφα-
λαιῶχοι κατανοήσαντες τὰς ἀτελείας τῶν μηχαν-
ημάτων αὐτῶν βαθμυδὸν καὶ γὰρ ὀλίγον τὰ
τελειοποιούσι κατὰ τοὺς τύπους καὶ τοὺς τρόπους
τῶν Ἀμερικανικῶν ἐργοστασίων. Τοιοῦτοι προ-
τείνουσιν οἱ ἑκατομμυριοῦχοι ἀδελφοὶ Νοβέλ, τῶν
ὁποίων τὸ παράδειγμα ἐμυμήθησαν καὶ μιμῶνται
ἕτερα μεγάλα ῥωσικὰ καταστήματα. Ἐπειδὴ δὲ
ἡ κατασκευὴ βαρελίων καὶ δοχείων εἶναι δα-
πανηρὰ, κατασκεύασαν ἀτμοπλοῖκας δεξαμενάς χω-
ρητικότητος χιλίων καὶ χιλίων πεντακοσίων τόν-
νων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐν τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ
διοχετεύεται τὸ πετρέλαιον διὰ σωλῶνων συγ-
κοινωνούντων ἀπ' εὐθείας μετὰ τὰς ἀποθήκας τῶν
καταστημάτων. Τὰ ἀτμοπλοῖα δὲ ταῦτα φθόσαν-
τα εἰς Ἀστραχάν διοχετεύουσι τὰ πετρέλαιά των
ἐντὸς σιδηροδρομικῶν δεξαμενῶν χωρητικότητος
δύοδεκα τόννων. Ἔτερα δὲ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀτμο-
πλοῖα διαπλέουσι τὸν ποταμὸν Βόλγαν καὶ τὰς
διακλαδώσεις αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἀνωτέρας μεθό-
δου μεταφέρουσι τὸ ῥωσικὸν πετρέλαιον εἰς τὰ
διάφορα μέρη τῆς ἀπεράντου ῥωσικῆς αὐτο-
κρατορίας, δι' ὧν ὁ Βόλγας, ὁ μέγας οὗτος ποτα-
μὸς, διέρχεται. Ἦδη δὲ πολλὰ ἑκατοντάδες ἐκ
τῶν ἀνωτέρω ἀτμοπλοικῶν δεξαμενῶν καὶ πολλὰ
χιλιάδες σιδηροδρομικῶν δεξαμενῶν μεταφέρουσιν
ἅπανταχοῦ τῆς Ῥωσσίας τὸ ῥωσικὸν πετρέλαιον,
τὸ ὁποῖον δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ εἰσαχθῇ καθ' ἅπα-
σαν τὴν Εὐρώπην πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἀ-
μερικανικοῦ πετρελαίου, χρησιμοποιούμενον οὐ
μόνον ὡς μέσον φωτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς μέσον
θερμάνσεως εἰς ἀντικατάστασιν τῶν γαιανθρά-
κων. Περί τούτου μάλιστα ἐγένοντο σπουδαῖαι δο-
κιμασίαι στεφθεῖσαι διὰ πλήρους ἐπιτυχίας, ὡς
ἐκ τῆς μικροτέρας δαπάνης, τῆς ἐντάσεως τῆς
θερμότητος, τῆς ἀπλοποιήσεως τῶν μηχανῶν καὶ
τῆς ἐξοικονομήσεως τοῦ χώρου. Ἦδη τὰ μεγάλα ἐν Βα-
κού καταστήματα σκέπτωνται νὰ ἐκτελέσωσι μεγα-
λουργὸν ἐπιχείρησιν, νὰ διαπεράσωσιν ἀπὸ Βακού εἰς
Βατοῦν σωλῶνα πεντακοσίων βερτσίων δι' οὗ νὰ διο-
χετεύωσι τὸ πετρέλαιον ἐκ τῶν καταστημάτων αὐτῶν
ἀμέσως εἰς τὰ παράλια τῆς μαύρης θαλάσσης. Ἡ
δὲ δαπάνη ἐπελογίσθη εἰς ἐξήκοντα ἑκατομ-
μύρια ῥούβλια. Ἀπαράλλακτον δὲ σχέδιον σκέ-
πτονται νὰ ἐφαρμόσωσι μεταξὺ Βακού καὶ Περσι-
κοῦ κόλπου.

Ἐν τοῖσις διὰ τῶν διαφορῶν ἀμείνων τῆς Βαλ-
τικῆς συγκοινωνούντων διὰ διωρύγων καὶ σιδηρο-
δρομῶν μετὰ τοῦ ποταμοῦ Βόλγα, ὃν διαπλέουσιν
ἄπειρα πετρελαιοφόρα ἀτμοπλοῖα, σπουδαίως κατὰ

τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνεπτύχθη ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ρωσ-
οικοῦ πετρελαίου ἐν Γερμανίᾳ, Βελγίῳ καὶ Γαλλίᾳ.
Ὅπως δὴποτε τὸ μέλλον τοῦ ρωσικοῦ πετρελαί-
ου θεωρεῖται ἐξασφαλισμένον ὅταν δὲ ἡ Εὐρώ-
πῃ ἀντεκδικουμένη κατὰ τῶν προστατευτικῶν ἢ
ἀπαγορευτικῶν νόμων τῆς Ἀμερικῆς αὐξήσῃ τὴν
φορολογίαν τῶν ἀμερικανικῶν πετρελαίων, τὰ ρωσ-
οικὰ πετρέλαια προστατευόμενα θὰ δεκαπλασιασ-
θῶσι καὶ θὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κα-
ταναλώσεως τῆς ὅλης Εὐρώπης, ἀφοῦ μάλιστα ταῦ-
τα καὶ ἀφθονώτερα εἶνε τῶν ἀμερικανικῶν καὶ ἄ-
νωτέρα τούτων κατὰ τε τὴν καθαριότητα καὶ τὴν
φωτιστικὴν δύναμιν.

Ἐφθάσα, Κύριοι, εἰς τὸ πέρας τῆς παρούσης
διατριβῆς. Ἐκαμα διαφόρους παρεκβάσεις καὶ διέ-
λαβον περὶ τοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ πετρελαίου ἐκτενέστε-
ρον, ὅπως καταστήσω ψυλαφητὸν οὕτως εἰπεῖν τὸν
πλούτον ὑποκρυπτόμενον εἰς τὰς χώρας ὑπὸ τὸ ἔ-
δαφος τῶν ὁποίων διαρρέει ὁ πλουτοφόρος ποτα-
μὸς τοῦ πετρελαίου. Εὐχομαι οἱ λόγοι μου νὰ μὴ
πέσωσιν εἰς ἄγονον ἔδαφος, ἀλλὰ νὰ χρησιμεύσω-
σιν ὡς ἀφτηρία νέων δοκιμασιῶν καὶ νὰ μὴ μέ-
νῃ ἀνεκμετάλλευστος ὁ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὑ-
πὸ τὸ ἔδαφος τοῦ εἰς Κερὶ νοτιοδυτικοῦ μέρους
τῆς Ζακύνθου ὑποκρυπτόμενος ἀνεκτίμητος θησαυ-
ρὸς.

Ἐγράψον ἐν Ζακύνθῳ τὴν 3 Ἰουλίου 1894

N. ΜΙΝΩΤΟΣ δικηγόρος.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΦΑΛΙΕΡΟΣ

IV.

Ο ΔΟΓΗΣ ΚΑΙ Η ΔΟΓΙΣΣΑ

Ἦτο βεβαίως θέαμα ἄξιον θαυμασμοῦ νὰ βλέ-
πῃ τις τὸν γηραιὸν Δόγην Μαρίνον Φαλιέρον με-
τὰ τὴν λαμπρὰν καὶ ζωηρὰν σύζυγόν του. Αὐτὸς δὲν
ἦτο οὔτε κυρτὸς οὔτε ἀδύνατος, ἀλλ' ἡ κόμη του
ἦτο πολιά, ἐπὶ τοῦ ἡλιοκαοῦς προσώπου του εἶ-
χε πλεῖστας ρυτίδας, εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρυθρο-
εἰδεῖς, καὶ τὸ μέτωπόν του ἦτο αὐστηρότατον. Φαν-
τασθῆτε τὰς μορφὰς ἐκεῖνας τῶν ἀγγέλων, τὰς ὁ-
ποίας οἱ ἀρχαῖοι ζωγράφοι τοσοῦτον ἐπιτυχῶς ἐ-
γνώριζον νὰ ἀπεικονίζωσι καὶ νὰ παριστῶσι τοιαύτη
ἦτο ἀφ' ἑτέρου καὶ ἡ Ἀνουντσιάτα. Ὅστις δὴποτε τὴν
παρετήρει, ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς ἑκστα-
σιν, ὅλοι οἱ νεαροὶ πατρίκοι δὲν ἠδύναντο ἢ νὰ
ἐκπλαγῶσι διὰ τὴν θελκτικὴν δόγισσαν. Ἡ Ἀνουν-
σιάτα εἶδεν ἑαυτὴν ἀμέσως περιστοιχιζομένην ὑ-
πὸ λατρευτῶν παρὰ τῶν ὁποίων ἐλάμβανε αἰδν-
μόνως καὶ εὐγενῶς τὰς κολακείας καὶ τὰς ἐπα-
γωγὰς συνομιλίας. Ἡ ἀγνὴ ψυχὴ τῆς δὲν ἠν-
νόησε τὰς σχέσεις, αἱ ὁποῖαι τὴν συνέδεον μετὰ
τοῦ εὐγενοῦς συζύγου τῆς, εἰμὴ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν
σεβασμοῦ καὶ ἐπαινοῦ ἀπὸ τῶν παλαιότερων καὶ νεώτε-
ρων τῆς. Ὅσον δὲ αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἀφύπνιστον εὐγεν-
εῖαν, βλέπων αὐτὴν τὴν ἐσθλὴν εἰς τὸ πα-
λαιὸν στήθος τοῦ, τὴν ἐλάγειν ἀγαπῶν του,

ΙΑΚΩΒΑΤΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΩΝ

τῆς ἔκαμνε δῶρα σπανιώτατα, αἱ ἐλάχισται αὐτῆς ἐπιθυμίαι ἦσαν δι' αὐτὸν προστάγματα, καὶ ἡ Ἀβουντσιάτα καταληφθεῖσα ὑπὸ τοσούτων περιποήσεων δὲν ἠδύνατο νὰ τρέφῃ τὴν ιδεάν νὰ προσδώσῃ τὸν γέροντα τοῦτον, ὅστις τὴν ἐπλήρου τοσούτων ἀγαθῶν ὄθεν ὅλαι αἱ λατρεῖαι εἶναι ἀκαρποί. Ἀλλ' οὐδεὶς εὐγενὴς διεκαίετο ὑπὸ τοσούτου σφοδροῦ ἔρωτος πρὸς τὴν ὠραίαν δόγισσαν ὅσον ὁ Μιχαὴλ Στένος. Καὶ τοι νεώτατος ἡσχολεῖτο εἰς τὸ ἐπιβλητικὸν φορτίον τοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου τῶν τεσσαράκοντα καὶ ἡ καλλονὴ του καθὼς καὶ ὁ βαθμὸς του τῷ ἐδιδον τὴν ἀσφάλειαν τῆς προσεχοῦς νίκης. Οὐδόλως ἐπτοεῖτο ὁ γέρον Φαλιέρος, καὶ πράγματι ἐφαίνετο ὁ γέρον πολεμιστὴς μετὰ τὸν γάμον του ἀπωλέσας τὴν ζέουσαν ὀργὴν καὶ τὴν ὀρμὴν του. Ἐφαίνετο συνεχῶς καθήμενος παρὰ τῇ λατρευτῇ του Ἀβουντσιάτῃ κεκοσμημένος διὰ τῶν τιμαλφεστέρων καὶ ὠραιότερων φορεμάτων, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του δὲ ὑπερσκιαζομένων ὑπὸ φαιῶν ὀφρύων διέφευγον δάκρυα τρυφερότητος, τὴν παρετήρει μετὰ ζέσεως ζητῶν ἐν τῇ ἐκστάσει του τίς ἄλλος ἄρα γε θὰ ἠδύνατο νὰ καυχῇ, ὅτι κατέχει τοιοῦτον θησαυρόν. Ἀντὶ τῆς βραγχώδους καὶ σφοδρᾶς φωνῆς τὰ χεῖλη του ἐκινουῦντο μὲν μὲν μὲν ἵνα ὁμιλήσωσι καὶ αἱ ἐκφράσεις του ἦσαν πάντοτε ἐγκάρδιοι. Τίς ποτε θὰ ἀνεγνώριζεν ἐν τῷ τρυφερῷ καὶ ἐρωτῷ τούτῳ γέροντι τὸν Φαλιέρον ἐκεῖνον, ὅστις ἐν Τρεβήροις ἐν παραφόρῳ ὀργῇ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀγίας Δωρεᾶς ἔδωκεν εἰς τὸν ἐπίσκοπον ράπισμα ἐπὶ τῆς παρεΐας; Ἡ αὐξάνουσα αὐτῇ ἀδυναμία ἐξῆλθεν ἐτι μᾶλλον τὴν τόλμην τοῦ Μιχαὴλ Στένου. Ἡ Ἀβουντσιάτα ἐφαίνετο μὴ ἐννοοῦσα τὰ διακαῆ βλέμματα τοῦ Μιχαὴλ, πάντοτε ἐπ' αὐτῆς προσηλωμένα καὶ ἡ γαλήνη αὐτῆς τὸν ἔφερεν εἰς ἀπελπισίαν. Ἐσκέδην τὰ τολμηρότερα μέσα καὶ ἐφθασε νὰ ἐρᾶται μιᾶς γυναικὸς τῆς Ἀβουντσιάτας ἥτις τὸν ὑπεδέχετο κρυφίως τὴν νύκτα. Ἐκρινεν οὗτος ὅτι ἠνοίχθη ὁδὸς πρὸς τὴν Ἀβουντσιάταν, ἀλλ' ὁ οὐρανὸς ἐδέσμευεν ὥστε τὸ ἐγκλήμα νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτουργοῦ. Νύκτα τινὰ ὁ Δόγης λαβὼν τὴν μοιραίαν εἰδήσιν τῆς ἡττῆς τῶν Πιζάνων εἰς Πορτολόγγον ἤρχισε νὰ περιπατῇ διὰ τῶν στοῶν τοῦ ἀνακτόρου. Αἰφνὴς βλέπει μίαν σκιάν, ἥτις ἐφαίνετο φεύγουσα ἐκ τοῦ δωματίου τῆς Ἀβουντσιάτας καὶ διμυθύνετο εἰς τὴν κλίμακα. Τὴν ἀκολουθεῖ ὅλαις δυνάμεσιν, ἦτο ὁ Μιχαὴλ Στένος ὅστις ἐξήρχετο ἐκ τῶν δωματίων τῆς συζύγου του. Φρικώδης καὶ τρομερὰ σκέψις ἐπῆλθεν εἰς τὸν Φαλιέρον καὶ ἔρριψε τὸ ἐχειρίδιον ἐπὶ τοῦ Στένου προφέρων τὸ ὄνομα τῆς Ἀβουντσιάτας. Ἀλλ' ὁ Στένος ἐλαφρότερος καὶ ἰσχυρότερος τοῦ Δόγη τοῦ ἐξέφυγεν ἐκ τῶν χειρῶν ρίπτων αὐτὸν κατὰ γῆς καὶ ἀπῆλθεν ἐπ' ἀναλαμβάνων μὲ κακεντρεχὲς μεδίαιμα— Ἀβουντσιάτα, Ἀβουντσιάτα. Ὁ γέρον ἠγέρθη καὶ διμυθύνθη μὲ ἀσπαραγμὴν καρδίαν εἰς τὰ δωμάτια τῆς Δογίσσης. Τὸ πᾶν εὐρίσκετο ἐν σιγῇ. Ἐκρουσε. Ἀλλὴ ἀπηρέσθη, καὶ οὐχὶ ἡ συνήθως ἀγρυπνοῦσα παρὰ τὴν Ἀβουντσιάταν, ἠνοιξε τὴν θύραν.—Τί ζητεῖτε παρ' ἐμοῦ κατὰ ταύτην τὴν ὥραν, εὐγενῆ μου σύζυγε; εἶπεν μετὰ γλυκύτητος ἡ ἀγγελόμορφος Ἀβουντσιάτα, ἥτις ἦτο ἐνδεδυμένη με λεπτοτάτην ἐσθῆτα.

Ὁ Γέρον τὴν παρετήρησεν ἐπὶ μακρὸν κατό-

πιν δὲ ἤγειρε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναφωνῶν.

—Ὅχι, ὄχι δὲν εἶναι δυνατὴ τοσαύτη ἀπιστία.

—Καὶ τί εἶναι ἀδύνατον, εὐγενῆ μου σύζυγε; Ἀρώπησεν ἡ Ἀβουντσιάτα ταραχθεῖσα ἐκ τοῦ ὕψους καὶ τῶν λόγων τοῦ γέροντος. Ἀλλ' ὁ Φαλιέρος, χωρὶς ν' ἀποκριθῇ ἐστράφη πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν καὶ τῇ εἶπε.

Καὶ διατὶ, ὡς εἶνε συνήθεια, δὲν ἀγρυπνεῖ ἡ Λουίζα;—Ἡ Λουίζα, προσέθηκεν ἡ γυνὴ, ἤθελε νὰ ἀνταλλάξῃ μετ' ἐμοῦ τὴν νύκτα ταύτην, κοιμᾶται εἰς τὸ πρῶτον δωματίον παρὰ τὴν κλίμακα.

—Παρὰ τὴν κλίμακα! ἀνέκραξε μετὰ χαρᾶς ὁ Φαλιέρος, καὶ ἀπεμακρύνθη ἐσπευσμένως ἵνα τρέξῃ εἰς τὸ δωματίον τῆς Λουίζης. Αὕτη τῷ ἠνοιξε μετὰ τινος δισταγμοῦ, ἀλλὰ παρατηρῶν τὸ ὀργίλον πρόσωπον τοῦ Φαλιέρου, καὶ τοὺς σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμοὺς του ἐπεσε γονυκλινῆς καὶ ὡμολόγησε τὸ αἰσχρὸς τῆς, τὸ ὅποιον κοιμῶν ζεύγος χειροκτίων ἱππότου λησμονηθέντος ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἰσχυρὰ ὀσμὴ ἠλέκτρον λίαν καθαρῶς προέδιδον. Τὴν ἐπαύριον ὁ Δόγης ἔγραψεν εἰς τὸν Στένον νὰ προσέξῃ καλῶς νὰ μὴ πλησιάσῃ εἰς τὸ Δουκικὸν ἀνάκτορον καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Δογίσσης ἐπὶ ποινῇ ἐξορίας.... Οὐδὲν νὰ ἐξισωθῇ ἠδύνατο πρὸς τὴν ὀργὴν τοῦ Μιχαὴλ ἠναγκασμένοι νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τῆς Δογίσσης. Ὁ πόταν τὴν ἐβλεπεν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου συνδιελέγετο εὐθύμως μετὰ τῶν νεαρῶν πατρικίων. Εἰς τὴν τυφλὴν ὀργὴν του ἐφαντάσθη ὅτι δὲν ἀπώθησε τὰς ὑποκλίσεις του εἰμὴ δι' ἄλλους μᾶλλον εὐτυχέστερους αὐτοῦ λάτρας καὶ ἐξέφρασε φανερῶς ταύτην τὴν σκέψιν του. Εἴτε διότι ὁ γέρον Φαλιέρος εἶχεν ἀκούσει τὰς συκοφαντίας τοῦ Στένου, εἴτε διότι ἡ νυκτερινὴ ἐμφάνισις τῷ ἐφάνη εἰδοποίησις τοῦ οὐρανοῦ, εἴτε τέλος ἡ μεγίστη διαφορὰ τῆς ἡλικίας του τὸν κατέστησεν ὑποπτον καὶ ἀνῆσυχον, ἐγένετο αἰφνὴς κατηφὴς καὶ δύσπιστος, τὸν ἐβασάνισαν ὅλοι οἱ δαίμονες τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐκλείσε τὴν Ἀβουντσιάταν εἰς τὸ βάθος τοῦ Ἀνακτόρου του μακρὰν ὁλὼν τῶν βλεμμάτων. Ὁ Βαδοέρος ἤρχισε νὰ ὑπερασπίζῃ τὴν ἐγγόνην του καὶ ἐπέπληξε δριμύτατα τὸν Φαλιέρον ἀλλὰ μάταια ὑπῆρξαν τὰ παράπονά του. Ἡ μεταβολὴ αὕτη συνέβη ὀλίγον πρὸ τῆς Πέμπτης τῆς Ἀπόκριω. Ἦτο συνήθεια εἰς τὴν δημοτικὴν ἐορτὴν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἵνα ἡ Δόγισσα κάθηται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Δόγη ἐπὶ θρόνου ἀνεγειρομένου εἰς τὴν πλησίον τοῦ ἀνακτόρου πλατεῖαν. Ὁ Βαδοέρος παρέστησεν εἰς τὸν Μαρῖνον, ὅτι θὰ προσέκρουε κατὰ τῶν ἀρχαίων παραδόσεων, ἐὰν ἤθελεν ἐπιμεῖναι νὰ κρατῇσιν κεκλεισμένην ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὴν Ἀβουντσιάταν εἰς τὴν φυλακὴν τῆς.

—Νομίζεις, τῷ ἀπεκρίθη ὀργισμένως ὁ Φαλιέρος, ὅτι φοβοῦμαι μήπως μοῦ ἀρπαγῇ ὁ θησαυρὸς μου καὶ ὅτι δὲν βασίζομαι πλέον εἰς τὸ καλὸν ξίφος μου ἵνα τὴν ὑπερασπίσω; Ἀπατάσαι, φίλε μου, αὐριον θὰ ἐμφανισθῶ μόνον μετὰ τῆς Ἀβουντσιάτας ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ἵνα ὁ λαὸς παρατηρῇ τὴν δόγισσαν καὶ τὴν Πέμπτην τῶν Ἀπόκριω αὕτη θὰ λάβῃ τὴν ἀνθοδέσμην τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὸ λαμπρὸς θαλάσσιον πλοῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ αἰέρος.

Ταῦτα λέγων ὁ Δόγης ὑπὴνίσσετο ἀρχαῖον ἔ-

θιμον. Τὴν Πέμπτῃ τῶν Ἀπόκρεω εἰς ἀνθρώ-
πος ἐκ τοῦ ὄχλου καθήμενος ἐπὶ μηχανῆς ὁμοί-
ας πλοιαρίῳ, ἀναβαίνει παρὰ σχοινίον βεβυθισμέ-
νον ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐξικνούμενον μέχρι τοῦ
Ἀγίου Μάρκου καὶ ἐκεῖθεν κατέρχεται μετὰ
ταχύτητος βέλους μέχρι τῆς πλατείας ἐνθα
κάθεται ὁ Δόγης καὶ ἡ Δόγισσα εἰς τὴν ὁποίαν
προσφέρει μίαν ἀνθοδέσμην. Τὴν ἐπαύριον ὁ Δό-
γης ἔκαμεν ὅ,τι εἶχεν ἀναγγεῖλαι. Ἡ σύζυγός
του ἐστολίσθη διὰ τῶν λαμπροτέρων καὶ μεγαλο-
πρεπεστέρων ἐνδυμάτων καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὴν
πλατεῖαν τοῦ Ἀγ. Μάρκου περιστοιχιζομένη ὑπὸ
τῶν πατρικίων, τῶν ὑπηρετῶν καὶ τῶν φυλάκων
της. Ἐκαστος ἐσπευδε, συνωθεῖτο ἵνα ἴδῃ τὴν
ὡραίαν Δόγισσαν καὶ ὅσοι ἐβθάνον νὰ τὴν θαυ-
μάζωσιν ἐξέφερον φωνὰς θαυμασμοῦ καὶ εὐχα-
ριστήσεως. Ἀλλ' ἡ Ἑνετικὴ ἀπλότης δὲν παρέ-
λειψε μεταξὺ τῶν παραδόξων ἐκφράσεων τῆς χα-
ρᾶς ν' ἀναμείξῃ σατυρικόν τινα στίχον καὶ σαρ-
κασμόν τινα περὶ τοῦ γέροντος Φαλιέρου καὶ τῆς
νέας συζύγου του. Ὡς πρὸς τὸν πρῶτον, περι-
επάτει ἀκίνητος καὶ χωρὶς νὰ δεικνύῃ ἀνυσυ-
χίαν, καὶ τοι εἶχεν παρατηρήσει πανταχόθεν δια-

καὶ καὶ ἐπιθυμίας βλέμματα νὰ προσπλῶνται ἐ-
πὶ τῆς ὡραίας Δόγισσης. Φθάσαντες εἰς τὸ προ-
αύλιον τῶν Ἀνακτόρων ἐνθα οἱ φύλακες μετὰ
κόπου ἐδίωκον τὰ συνωστιζόμενα πλήθη οὐδὲν
ἄλλο φαίνεται τῇδε κακεῖσε ἢ ὁμὰς τῶν διακε-
κριμένων πολιτῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο ἀδύνα-
τον νὰ ἐμποδισθῇ ἡ εἰσόδος εἰς τὴν ἐσωτερι-
κὴν αὐλήν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐβάνη ἐκεῖ ἡ Δό-
γισσα, νεανίας τις στηριζόμενος εἰς κίονα ἐκραύ-
γασεν—ὦ Θεέ μου—καὶ ἐπεσε λιποθύμος ἐπὶ τοῦ πα-
τώματος. Ὅλοι ἐσπευσαν πέριξ αὐτοῦ καὶ τὸν
περιεστοίχισαν οὕτως, ὥστε ἡ Δόγισσα δὲν ἠδύ-
νῃ νὰ τὸν ἴδῃ· ἀλλ' ὅμως αὐτὴ ὠχρίασεν, ἔτρε-
μεν ὅλη καὶ αἱ φροντίδες τὰς ὁποίας κατέβαλ-
λον δι' αὐτὴν τὴν προεφύλαξαν μόλις ἐξ ἐπι-
κειμένης λιποθυμίας. Ὁ γέρον Φαλιέρος κατηρά-
σθη τὸν Ἀγνωστον καὶ σφίγγων μεταξὺ τῶν βρα-
χιόνων του τὴν Ἀνουντσιάταν του, τῆς ὁποίας ἡ
κεφαλὴ ἐκρέματο ἐσπευσε νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὰ
δωμάτια.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΑΡΚ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΞ

ΑΙ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ

Ἐν ἔτει 1754, κατόπιν προτάσεως τῶν τότε Συνδίκων,
ἀνεστηρίχθη νέα Συντεχνία ὑπὸ τὴν δημοσίαν προστασί-
αν, ὁ δὲ τότε Προβλεπτής Ζακύνθου Βερντότης Βαλιέρ διὰ
διαταγῆς αὐτοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1754 συνίστη, εἰς τοὺς
Συνδίκους ἵνα μετὰ ζήλου ἐξακολουθήσωσιν ἐξετάζοντες τὴν
διαγωγὴν τῶν Κρεοπωλῶν καὶ εἰδοποιῶσιν αὐτὸν περὶ παν-
τός, ὅ,τι ἐπιζήμιον εἰς τὴν κοινωνίαν προήρχετο ἐκ μέρους
ἐκείνων.

Κατ' αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἔτος συνέβη καὶ δίκη τις σπουδαία,
τὴν ὁποίαν καλὸν νομίζομεν ν' ἀναφῶμεν ἐν περιλήψει. Κα-
τὰ τὸν Μάιον τοῦ ἔτους 1754 ἔμπορος τις Κωνσταντῖνος πτ.
Δημητρίου Ρουμελιώτης ὀνόματι, ὑπήκοος ὁθωμανός, εὐρισκόμε-
νος ἐν Μοσκολούρῃ, τόπῳ τῆς Ἀφρίκης, ὅπου ἐτελείτο πα-
νήγυρις ὅπως πώλησις βόας, οὓς εἶχε κομίσει ἐκεῖ συννηντήθη
μέ τινας Ζακυνθίους Κρεοπώλας, οἵτινες ἠγόρασαν τινὰς τῶν
βοῶν ἐκείνων, συμφωνήσαντες ἅμα, ἵνα κομίσῃ οὗτος καὶ ἄλ-
λους πρὸς χρῆσιν τῆς πόλεως Ζακύνθου. Εἶτα μεταβὰς εἰς
Κυλλήνην, ὅπου ἐτελείτο πανήγυρις, μετὰ τῶν ὑπολειφθέν-
των αὐτῷ βοῶν συννηντήθη μετὰ τῶν αὐτῶν Κρεοπωλῶν,
μεθ' ὧν συνεφώνησεν, ἵνα μεταβῇ εἰς Ζάκυνθον καὶ συμ-
φωνήσῃ μετὰ τῶν Συνδίκων τῆς νήσου διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν
βοῶν. Πράγματι διατελὼν ὑπὸ κάθαρσιν ἐν τῷ λιμένι Ζα-
κύνθου ὁ Ρουμελιώτης οὗτος συνῆψε συμβόλαιον ἀπὸ 14 Μαΐ-
ου ἰδίου ἔτους μετὰ τῶν Κρεοπωλῶν Νικολάου Μαρτινέγκου,
Νικολ. Κάζου, Ἰωάννου Ἀγαλιώτου καὶ Ἰωάννου Παπαδάτου,
τῶν παρεμβάσει τῶν τότε συνδίκων Θεοδώρου Μελισσηνοῦ,
Εὐμανουὴλ Καπνίσου καὶ κόμητος Ἀνδρέου Κουτούβαλη καὶ
τοῦ Γραμματέως τοῦ Προβλεπτοῦ, δι' οὗ συμβόλαιον ὑπε-
χρεώθη αὐτὸς μὲν νὰ κομίσῃ ἐνταῦθα ἐξ Οὐγγαρίας 500
βόας, οἱ δὲ Κρεοπώλαι νὰ δίδωσιν αὐτοῦς μὲ τοὺς ὄρους
καὶ τὰς τιμὰς, τὰς διαγραφόμενας ἐν τῷ συμβολαίῳ. Ἀν-

τάσεως τῆς προθεσμίας, παρουσιάσθη ὁ Ρουμελιώτης εἰς Με-
σολόγιον μὲ μόνον 250 βόας, καί τοι δὲ ὑπελείπετο ἐνός τῶν
συμφωνηθέντων ὄρων, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, οὐχ ἦττον ἀνη-
συχουν οἱ Κρεοπώλαι μὴ γνωρίζοντες, ἐὰν οἱ ὑπ' αὐτοῦ προ-
μηθευθέντες βόες προήρχοντο πράγματι ἐξ Οὐγγαρίας, ἢ
τοὶ ἦσαν μεγάλοι καὶ τῆς ἀπαιτουμένης ποιότητος ἢ τοῦ-
ναντίον ἀλλάχθεν, πρὸς μεγίστην ζημίαν αὐτῶν.

Ἀλλ' εἰ καὶ ὁ Ρουμελιώτης εἶχεν ὑπολειφθῇ τῶν συμ-
φωνηθέντων ὄρων καὶ ὑπέκειτο εἰς τὴν ἀποζημίωσιν 200
τσεκινίων, συμφώνως τῷ συμβολαίῳ, εἶχεν ὅμως τὴν τόλμην
νὰ ἐπιμένῃ, ὅτι οἱ ὑπ' αὐτοῦ προμηθευθέντες βόες ἐπρεπε
νὰ παραληφθῶσιν ὑπὸ τῶν Κρεοπωλῶν καὶ νὰ πληρωθῇ αὐ-
τῷ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, καθὼ προερχομένων ἐξ Οὐγγαρίας,
καθ' ἃς τιμὰς διελάμβανε τὸ ἀνωτέρω συμβόλαιον. Ἡ Συν-
τεχνία τῶν κρεοπωλῶν οὐχ ἦττον θέλουσα νὰ κάμῃ χρῆ-
σιν πάσης μὴ ἐπιζημίου συγκαταβάσεως, ἐράνη πρόθυμος
ἵνα δεχθῇ τοὺς βόας εἰς τὴν ὠρισμένην τιμὴν, μὴ λαμ-
βάνουσα ὑπ' ὅψει τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον τὴν ποιό-
τητα, ὁ δὲ ἰσχυρισμὸς οὗτος τῆς Συντεχνίας οὔτε δικαιο-
τερος οὔτε λεπτότερος ἠδύνατο νὰ ᾔνε, στηριζόμενος οὐχὶ
ἐπὶ ψευδῶν ὑποθέσεων, δι' ὧν ὁ Ρουμελιώτης ἤθελε νὰ πα-
ραμορφώσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίας ἐγγράφου, βε-
βαίας καὶ ἀμεταβλήτου ὑπ' αὐτοῦ τούτου ὑπογεγραμμένης.
Ὁ Ρουμελιώτης καλῶς εἰδὼς, ὅτι οἱ βόες του δὲν ἦσαν
συμφώνως πρὸς τὸ συμβόλαιον ἐζήτησεν ἵνα γίνῃ νέον συμ-
βόλαιον ὡς πρὸς τὴν τιμὴν καὶ τὴν ποιότητα τῶν βοῶν καὶ
πρὸς τοῦτο ἡ Συντεχνία συμφωνήσῃ, ἀλλ' οὗτος κρύφα ὑ-
πέβλεπεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν τότε Γενικὸν Προβλεπτὴν θα-
λάσσης Λύγουστον Νικητῆρον ἀπὸ 14 Μαΐου ἰδίου ἔτους συμβολαίου,
ὡς ἐξέθετεν τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ ἀπὸ 14 Μαΐου ἰδίου ἔτους συμβολαίου,
ὡς συνέφερεν αὐτὸν, προσθέτων ἅμα, ὅτι ἠπειλείτο ἡ ζωὴ

του καὶ ἐξήτει δικαιοσύνην, ὅπως μὴ ἀνγκασθῇ νὰ ζητήσῃ ταύτην παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλέως. Ἐπὶ τῆς ψευδοῦς ταύτης ἀναφορᾶς, στηριζόμενος ὁ Γεν. Προβλεπτής Σαγρέδος διὰ διατάγματος αὐτοῦ ἀπὸ 22 Ὀβρίου 1754 πρὸς τοὺς Συνδίκους Ζακύνθου ὑπεχρέου τοῦ Κρεοπόλας νὰ δεχθῶσι τοὺς βόας, οἰοῦντο καὶ ἂν ἦσαν, ἢ ν' ἀποκτήσῃ ὁ Ρουμελιώτης τὸ δικαίωμα, ὅπως ὑποβάλλῃ καταγγελίαν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πύλιν καὶ νὰ ἐπυζητήσῃ τὰς ἐνοχλήσεις, πρὸς τὸν Βάϊλον, αἰτίνες ἡδυνάντο νὰ προξενήσωσιν οὐχὶ μικρὰν βλάβην εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον. Οἱ Συνδικοὶ δι' ἐγγράφου αὐτῶν ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1754 πρὸς τὸν Προβλεπτὴν ἐξέθετον αὐτῷ τὰ πράγματα ὡς εἶχον· ὁ δὲ Προβλεπτής Βερτούκιος Βαλιέρ δι' ἐπιστολῆς του ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1754 πρὸς τὸν ἐν Πάτραις ἀνατὸν πρόξενον Ἀναστάσιον Μεσσαλᾶν ἐπεφώτιζεν αὐτὸν νὰ ἐξακριβώσῃ, ἂν οἱ βόας πρὸς ἤρχοντο πράγματι ἐξ Οὐγγαρίας, ὡς τοιοῦτοι κατὰ τὸ συμβόλαιον ἔπρεπε νὰ ᾧσι, καὶ, ἂν ἦσαν τοιοῦτοι, ὅφειλεν ἡ Συντεχνία προθύμως νὰ τοὺς δεχθῇ καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν. Ὁ δὲ Ἀναστάσιος Μεσσαλᾶς ἀπάντησε πρὸς τὸν Προβλεπτὴν δι' ἐγγράφου του ἀπὸ 26 Δεκεμβρ. ἰδίου ἔτους, ὅτι διατάξας τὸν διερμηνέα του νὰ μεταβῇ εἰς Μεσολόγγιον καὶ ποιήσῃται τὰς παραστάσεις του πρὸς τὸν ἐκεῖ δικαστὴν (Καδὴν) ἐπληροφορήθη, ὅτι οἱ βόας δὲν ἦσαν ἐξ Οὐγγαρίας, κατὰ τὸ ἐγγράφον [ἐλάμ] τὸς Καδὴ, ὅπερ ἐστὶν πρὸς αὐτὸν, καὶ ὅτι τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἴσχυεν, ὅπως ἀποδείξῃ ψευδόμενον τὸν Ῥουμελιώτην καὶ συκοφαντοῦντα τοὺς κρεοπόλας Ζακύνθου.

Τέλος κατόπιν παραστάσεων τοῦ Ῥουμελιώτου πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βάϊλον διὰ διατάγματα τοῦ Γενικοῦ προβλεπτοῦ Χαλάσσης Αὐγουστίνου Σαγρέδου ἀπὸ 25 Μαΐου 1755 ἐν Κερκύρᾳ, ὡς καὶ αὐτὸς εἶχε διαταχθῇ παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Βαίλου, ὥριζετο ἵνα τὸ ποσὸν τῶν 231 τσεκινίων καὶ ἡμίσεως πάραυτα ἐξαχθῇ ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου εἰς ἔαρος τοῦ Ταμείου τῆς Ζακύνθου καὶ τὰ 120 τσεκινία μετρηθῶσι τῷ Ῥουμελιώτῃ τὰ δὲ 11 καὶ ἡμισυ δοθῶσιν εἰς τὸν διερμηνέα Μπενάτον. Καὶ ὅπως τὸ Ταμεῖον ἀποκτήσῃ τὸ ἐξαχθὲν ποσὸν διάτασσε νὰ γίνωσι πράξεις ὑπὸ τοῦ Προβλεπτοῦ Βαλιέρου, δι' ὧν νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς Συνδίκους, τὸν Ταμίαν καὶ πάντα ἄλλον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἅνω ποσοῦ τῶν διακοσίων τριάκοντα ἐνὸς καὶ ἡμίσεως τσεκινίων ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Κοινοῦτος εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

[ἔπεται συνέχεις]

ΔΕΘΝΙΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

ΦΡΟΝΙΜΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΔΙΑΓΩΓΗ.

Μία τῶν ἐν Παρίσις πλουσίων καὶ ἀριστοκρατικῶν οἰκῶν, ὅπου ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Ναπολέοντος τοῦ Μεγάλου συνήρχοντο πᾶσαν ἐσπέραν ἄνθρωποι τάξεων ἀνωτέρων, ἦτο καὶ ἡ τοῦ Κόμητος Δ. Ἐν μέσῳ τῶν ἐκλεκτῶν τούτων ἀτόμων εὕρισκόντις συνεχῶς καὶ τὸν περίφημον μουσικὸν Σποντίνην ἐγγίσαντα ἤδη τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης του. Τοῖς τῆς ἐδουμάδος συνήθως προσκείμενός εἰς τοιαύτας συναναστροφάς ὁ Κόμης, διότι κατὰ τὰς ἐπιλοχίους ἡμέρας ἐραπτετο παροπαθῶς εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, ἐπρόσχευεν ὅμως μὴ θάλασσαν σημαντικὰ τῶν περιουσίαν του καὶ ἐπὶ

τὴν εἶχε μεγάλην ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν σύζυγόν του, ὅλην ἐφρόντιζε περὶ τῶν κατ' οἶκον τρεχόντων. Ἐφ' ὅτε εἰσῆρχετο εἰς τὸν οἶκον τοῦ παρέστη ἐνώπιόν του ἀρχαῖος τις ὑπηρέτης, τὸν ὁποῖον ἠγάπα διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τιμιότητά του, καὶ περίλυπος εἶπεν αὐτῷ ὅτι πάσχει, ἐλέπων τὸν κύριόν του περίγελον νῦν μὲν τῶν ὑπερτίτων αὐτοῦ, μετ' ὀλίγον δὲ ἴσως καὶ τοῦ κοινῶν, ἂν προλαβῶν δὲν καταπαύσῃ τὰ εἰς τὸν οἶκόν του συμβαίνοντα ἔτοπα.

—Τί ἐνοεῖς; ἠρώτησεν ὁ Κόμης. Ἐκφράσθητι σαφέστερον.

—Φεῦ! συμπερνάτε οἴκοθεν, κύριέ μου, ὅτι τὸ σκάνδαλον πρέπει νὰ ᾔναι πολὺ προχωρημένον, καὶ διὰ τοῦτο τολμῶ νὰ σὰς εἰδοποιήσω· ἐπειδὴ ὅσας ὑμεῖς ἐξέρχεσθε τῆς οἰκίας, εἰσέρχεται εἰς τὸ δωματίον τῆς Κυρίως, περιμένει μίαν καὶ δύο ὥρας ἐνὶ τῇ ἐπειτᾷ γράμματα ἀλλεπάλληλα στέλλονται πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς πόσας φλυαρίας δίδει ἀρετὴν ἢ τοιαύτην διαγωγή καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς οἰκίας ἀφίνω νὰ συμπεράνῃτε μόνος.

Ὁ Κόμης δὲν ἐδίστασε πιστεύων τὰ λεγόμενα. Πρὶν ἢ δὲ μὴς ἐποφασίσας πράξῃ τι ὀριστικόν, ἤθελε σημαίᾳ ψηλαφητὰ, λαβὴν εὐπρόσωπον. Ἐνεκα τούτου παρήγγειλε τῷ ὑπηρέτῃ νὰ προσπαθῇ νὰ μεσολαβήσῃ, εἰ δυνατόν, ἐπιστολὴν τινα ἐκ τῶν πεμπομένων. Ὁ ὑπηρέτης μετὰ σπουδῆς ἐξετέλεσε τὴν παραγγελίαν, διότι μετὰ μίαν καὶ δύο ἡμέρας πραγματικῶς ἐνεχείρισε τῷ κυρίῳ ἐπιστολὴν περιπεθεστάτην, πρὸς τὸν Σποντίνην ἀπευθυνόμενῃ!

Ὁ Κόμης δὲν ἦτο μὲν φύσει ζηλότυπος, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὅμως, πλὴν τῆς πρὸς αὐτὸν ἀχαριστίας, συνηθάζετο ἐνδομύχως καὶ τὰς συνεπείας τῆς φαρμακωδῆς κακολογίας τῶν φιλοκατηγόρων. Τούτου ἐνεκα ἀμέσως ἐπευρεσε παρὰ τῷ Σποντίνῃ, τὸν ὁποῖον μὴ εὐρὼν κατ' οἶκον, ἠναγκάσθη νὰ περιμείνῃ. Ὅτε δὲ ἤλθεν, εἶπεν αὐτῷ μετὰ τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις τὰ ἐξῆς:

—Ἐπιτρέψον μοι ἀπροσιμιάστως νὰ σοὶ φανερώσω τὴν αἰτίαν τῆς ἐπισκεψίμας τούτης. Αἱ συνεχεῖς συνεντεύξεις σου μετὰ τῆς Κομήσσης Δ. δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς εἰκασιστας, αἱ ὅποιαι ἐλάττονσι τὴν ὑποληψίν της. Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν πρῶτον μὲν νὰ παύσῃ τοῦ νὰ συχνάζῃς εἰς τὸν οἶκόν μου, δεύτερον δὲ νὰ μοὶ ἐνχειρίσῃς ὅλα τὰ γράμματα, ὅσα μέχρι τοῦδε ἔλαβες ἀπὸ τῆς σύζυγόν μου· τιμῶς δὲ ὑποσχομαι νὰ μὴ κάμω χεῖρ αὐτῶν ἐπὶ κακοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Σποντίνης ἠρνεῖται ἐπιμόνως καὶ ἀντέτεινεν, ὁ Κόμης ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ ἱματίου τοῦ πιστόλιον, ἠπειλήσας νὰ συντρίψῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἂν ἐπιμείνῃ ἐναντιούμενος. Τότε ὁ Σποντίνης παρητήρησεν, ὅτι οὐδέποτε ἤλπιζε νὰ ἴδῃ τὸν Κόμητα παραφερόμενον εἰς οὕτω ἀγενεῖς δικαιοπραγίας, ὥστε νὰ ἐπιτεθῇ ὡς μικτὸν φόνος κατ' ἀνθρώπου ἀόπλου. Ἐνθυμήσατο (προσέθηκεν ὁ μουσικὸς) ὅτι εὕρισκοντο εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ κινδυνεύεις, ὥστε παραφερόμενος, νὰ μὴ λύνης τὴν τέως ἀκηλίδαν ὑποληψίν σου.

—Συγχωρήσόν μοι, ὑπέλαβεν εὐθύς ὁ Κόμης, ἐπειδὴ ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐδίκηνσις με παρεσύρουν πέραν τοῦ δέοντος· ἀλλὰ τοῦ ζητήματος δὲν παραιτούμαι καὶ οὔτε ἀναχωρῶ πρὶν λάβω τὰ προκειμένα ἐγγράφα· ἐπειδὴ δὲ οὐδαμῶς ἀμφιβάλλω περὶ τούτων, προσφέρω σοὶ καὶ 20000 φράγκα εἰς ἐξαγορὰν αὐτῶν ἢ ὡς ἀμοιβὴν τῆς χάριτος.

Ταῦτα δὲ λέγων, κατέθηκεν ἐπὶ τοῦ γραφείου τὴν ποσότητα ταύτην εἰς χαρτονόμισμα.

Ἐνδοιασμοὶ κατέλαβον τότε τὸν Σποντίνην καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῦ ὑπεγράδισαν τὰ ἐξῆς: πῶς, εἶπε, χάριν τῶν χρημάτων νὰ παραχωρήσω, ὅτι ἠρνήθην, ὅταν με παρεκάλει καὶ ἠπειλεῖ;

Τέλος πάντων ὁ μουσικολογιώτατος ἐνέδωκε, καὶ ἀναζητήσας τὰς ἐπιστολάς, παρέδωκε τῇ κυρίῳ τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰς ἐπιστολὰς. ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Κόμης Δ. ἐπανελθὼν εἰς τὰ ἴδια, δὲν ἠδυνήθη ἐκ τῆς τορευτικῆς καὶ τῆς θλίψεως νὰ ἴδῃ τὴν σύζυγόν του δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Τῇ ἐπαύριον, εὐρὼν αὐτὴν μόνην εἰς τὸ δωμάτιόν της, ὠνειδίσει πικρῶς τὴν γενομένην αὐτῇ ὕβριν καὶ ἐεχειρίσει τὸν φαέλλον τῶν γραμμάτων· ἀλλ' ἡ Κόμισσα, ἀτοράχως ἀποκρινομένη.—Δὲν ἔχεις, εἶπεν, ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν, διότι ἐκ τοῦ φαέλλου λείπει μία ἐπιστολὴ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συλλογῆς, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσα.

Ἐκαστος συμπεραίνει οἰκοθεν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ δυστυχούς Κόμης, ὅστις ἤδη, πρὸς τὰ λοιπὰ, ἀνεκάλυψε καὶ ἀναιδίστην παρὰ τῇ συζύγῳ.

—Πῶς λοιπὸν, Κυρία! τοῖμας ἡ πιστεύεις νὰ δικαιολογηθῇς οὕτω;

—Βεβαίως, ἀπερίθῃ ἐκείνη. Σὺ γνωρίζεις ἄριστα τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν.

—Ἐ! καὶ τί ἐκ τούτου;

—Πλείότερα, ἢ ὅ,τι νομίζεις! Εἶδον ἔτι ἐπιθυμίας πάντοτε νὰ μάθω τὰ ἰταλικά, καὶ ἵνα σὲ ἐκπλήξω ἐμὰθα αὐτὰ κρυφίως σου· ὁ Κ. Σποντίνης μοι τὰ ἐδίδαξεν, ὑποσχεθείς καὶ περηγελμένος· νὰ μὴ εἴπῃ λέξις εἰς κανένα· τὰ γράμματα, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται τοσοῦτος λόγος, μετέφραξα ἐκ τοῦ Μεταστασιῶν, τὸν ὁποῖον ἔχεις εἰς τὴν βιβλιοθήκην σου, καὶ πέμπουσα αὐτὰ κρυφίως πρὸς τὸν Κ. Σποντίνην ἐλάβανεν ἔπειτα διωρθωμένα. Γνωρίζω, ὅτι διὰ νὰ τὰ λαβῇς ἀπεφύτισας νὰ θυσιάσῃς καὶ χρήματα. Ὁ Κ. Σποντίνης μ' ἐπεμψεν ἤδη τὰς 20000 φράγκα, τὰ ὁποῖα προσέφερε· περὶ τούτου καὶ μὲ παρακαλεῖ θερμῶς νὰ σοὶ ἐκθέσω τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, ἵνα παύσῃς ταρκτηζόμενος καὶ ἀδικῶν ἄλλους.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἦσαν οὕτω πιθανοὶ καὶ σύμφωνοι πρὸς τὰ πράγματα, ἡ τιμιότης τῆς Κομήσσης τοιαύτη, ὥστε ὁ σύζυγός της δὲν ἐθεώρησε φρόνιμον, οὕτε χρησιόνητος τὸ ἐπιμένειν εἰς φανταστικὰς ὑποφύλας.

Τῇ δ' ἐπαύριον, ἀνευφημουμένου ἐν τῷ θεάτρῳ νέου τινὸς δράματος τοῦ Κ. Σποντίνου, ὁ Κόμης καὶ ἡ Κόμισσα ἐκάθηντο ἐν τῷ θεωρείῳ αὐτῶν, ἔχοντες πλησίον, φαιδρὸν καὶ πλήρη χαρᾶς, τὸν μυστικὸν διδάσκαλον τῆς ἰταλικῆς γλώσσας.

(Ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ.)

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

— Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐποχῆς ταύτης τῶν νυκτῶν καυμάτων διετρίχθησαν καὶ ἐφέτος αἱ ἐξετάσεις τῶν διαφόρων παρ' ἡμῖν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν σχολείων. Καὶ διὰ μὲν τὰς τοῦ Γυμνασίου καὶ Ἑλλ. Σχολείου ἠρκέσθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῶν Μουσῶν αὐτὴν τὴν πρὸς τὸ οἰκεῖον Ὑπουργεῖον ἐκθεσιν τῆς Ἐφορευτικῆς τοῦ Γυμνασίου Ἐπιτροπῆς, πρὸς ἣν ἐκθεσιν καὶ ἡμεῖς, ὑπ' ὅψει ἔχοντες τ' ἄριστα ἀποτελέσματα τῶν ἀνωτέρω Σχολείων, συνεφωνήσαμεν. Διὰ δὲ τὰς τῶν δημοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν Σχολείων θέλομεν προσθέσει ὀλίγα τινα, ὅπως ἐξ αὐτῶν γνῶσθῃ ἡ κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος πρόοδος αὐτῶν.

Α' ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΡΡΕΝΩΝ

Ἐκ τῶν ἐξετάσεων τοῦ σχολείου τούτου ἀρκούντως καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατεδείχθη, ὅτι ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Δημήτριος Ε. Κολοκοτσᾶς διὰ τῆς εὐρεθδικῆς του, τῆς ἀποτελεσματικῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ ἀμειώτου αὐτοῦ ζήλου λίαν εὐσυνειδήτως καὶ εὐόρκως ἐκτελεῖ τὴν ἀνατεθειμένην αὐτῷ δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὑπὸ τὴν διευθύνειν αὐτοῦ σχολεῖον τοῦτο παρήγαγεν ὅντως ἀγλαὸς

καρπὸς, ἀρκούντως ικανοποιήσαντας τὰς προσδοκίας τῶν γονέων τῶν μαθητῶν.

Β' ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΡΡΕΝΩΝ

Καὶ ἡ σχολὴ αὕτη ἀρίστως διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ εὐπαιδευτοῦ δημοδιδασκάλου κ. Ἀνδρέου Σ. Καλογεροπούλου οὐδὲ κατ' ἐλάχισον ὑπελήφθη τῆς προόδου τῆς ἀνωτέρω Α' δημοτ. Σχολῆς, διότι οἱ μαθηταὶ μετὰ μεγάλῃς ἐπιμελείας καὶ μερίμνης διδασκόμενοι ἐνεποίησαν ἐκ τῶν εὐσκόπων αὐτῶν ἀπαντήσεων ἀρίστην τὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς παρευρεθέντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἐκείνας.

Γ' ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΡΡΕΝΩΝ

Ἀρκούντως ἐπιτυχῶς ἐγένοντο καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ σχολείου τούτου. τοῦ δεξιῶς διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ δημοδιδασκάλου Ἀναστασίου Διονυσιάδου.

Α' ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΗΛΕΩΝ

Καὶ τοὶ δὲν παρευρέθημεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς σχολῆς ταύτης, οὐχ ἥττον παρὰ πολλῶν ἐκεῖ παρατυχόντων ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἡ πρόοδος τοῦ σχολείου τούτου δὲν ἀπεδείχθη κατωτέρα τῆς τῶν ἄλλων ἐτῶν. Μόνον παρετηρήθη κατάχρησις, ὡς πρὸς τὰ ποιήματα, ἐνῷ εἴς ἀρκετὰ φρονούμεν, τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὀριζόμενα, εἰς δ' ἐμμένῃ χρόνος, δύναται οὗτος νὰ δαπανᾷται εἰς μαθήματα οἰκτικῆς οἰκονομίας διὰ ζωσῆς ἐκ μέρους τῶν κ.κ. διδασκαλιστῶν.

Β' ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΗΛΕΩΝ

Λαμπρὰ ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐξετάσεων τῆς σχολῆς ταύτης. Καὶ δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ γείνη, ἀρῶν ἐν αὐτῇ διδάσκουσι ἀνεγνωρισμένης ἰκανότητος διδασκάλισσαι ἡ διευθύντρια δεσποινὶς Μαρία Π. Παπαδάτου καὶ αἱ βοηθοὶ αὐτῆς δεσποινίδες Ἀμαλία Δ. Πατέλλη καὶ Ἀναστασία Ἰ. Λοῖζου. Αἱ εὐσχοὶ τῶν μαθητριῶν ἀπαντήσεις, τὸ θάρρος αὐτῶν, αἱ ὠραῖαι ἀπαγγελίαι τῶν ὀλίγων ἀλλ' ἐκλεκτῶν ποιημάτων ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας τῶν ἀκροατῶν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἀξιώτ. παρ' ἡμῖν Δήμαρχος κ. Ἀνασ. Λούντζης καὶ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ πάντες οἱ παρευρεθέντες ἐκτιμήσαντες τὴν ἰκανότητα τῶν εὐγενῶν διδασκαλιστῶν ἀπεκόμισαν φεύγοντες ἐκείθεν τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις, συγχάironτες θερμῶς τὴν τε διευθύντριαν καὶ τὰς εὐπαιδευτοὺς βοηθοὺς αὐτῆς.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ καὶ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

— Προσεχῶς ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις, κατὰ μετάφρασιν τοῦ εὐπαιδευτοῦ καὶ φιλοτίμου λογογράφου καὶ ποιητοῦ, συνεργάτου δὲ τῶν «Μουσῶν» κ. Πιλία Ἰ. Οἰκονομοπούλου, τὸ ἔξοχον ἔργον τοῦ δαμιονίου Β. Οὐγκώ ε' Ο' Θεοῦ ἐν τῶν πρό διετίας μόλις ἐκδοθέντων ἐν Παρισίοις ἀνεκδότων ἔργων τοῦ ἀθανάτου συγγραφεύς. Ἡ μετάφρασις αὕτη μετ' ἀναλυτικῆς προεισαγωγῆς καὶ βιβλιογραφίας τοῦ ποιητοῦ θέλει συνοδεύεσθαι ὑπὸ δύο εἰκόνων καλλιτεχνικωτάτων.

Διὰ τὴν εὐκλείαν τῶν ἐργασμάτων τοῦ ποιητοῦ ἐκδόθησεται εἰς 10 εβδομαδιαῖα τεύχη ἐκ 32 σελίδων καλλιτεχνικωτάτα τετυπωμένων καὶ ὠραίου ἐξωφύλλου.

Ἐκαστὸν τεύχος διὰ τὴν Ἀλλὰδα λεπτὰ 35 καὶ διὰ τὴν

ἄλλοδαπὴν φρ. χρ. 0,35. Οἱ ἐγγεγραμμένοι καὶ προπληρώνον-
τες τὴν συνδρομὴν των λαμβάνουν τὸ ὅλον ἔργον ἀντὶ δρχ. 3
διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ. χρ. 3 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Πᾶσα αἰτήσις ἀπευθυντέα πρὸς τὸν κ. Ἄρισ. Γαλανὸν βι-
βλιοπώλῃν (ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 37 Ἀθήνας.)

Τὸ ἄριστον τοῦτο βιβλίον καὶ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου
αὐτοῦ συγγραφέως καὶ διὰ τὴν λαμπρὴν καὶ ἐπιτυχῆ μετέ-
φρασιν τοῦ κ. Ἡ. Οἰκονομοπούλου συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς
φιλομούσους συνδρομητάς καὶ ἀναγνώσας τῶν „Μουσῶν“.

— Ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἐβδομάδος δημοσιεύεται τὸ τότε
ἀνυποκόμτως ὑπὸ τῶν φιλομούσων συμπολιτῶν μας ἀνεκμενόμε-
νον πλήρες πάθους λαμπρὸν ἔργον τοῦ παρ' ἡμῖν ἐγγραμμάτου
φίλου κ. Δημητρίου Ν. Γουναλίδου «Τῶν καθ' Ἡρώ καὶ Λέ-
ανδρον» ἐκδοθησόμενον, ὡς γνωστὸν ἐπιμελείᾳ τοῦ καλλίστου
φίλου κ. Σπυρ. Δ. Κοντόγιωργα. Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ ἔ-
χοντες ἡγγελίας νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὰς πρὸς τὸν ἐκδότην.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Χορωδία μελοποιηθεῖσα ὑπὸ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΑΒΡΑΓΚΑ

Ξυπνᾶτε καὶ ὀλόχαρα
τὸν κόσμον ἀργυρόνει
τὸ πρῶτο γλυκοχάραμα
τοῦ Μάϊ ποῦ ξημερᾶνει

Οἱ κάμποι ἔχουν σήμερα
τὴ ζηλευτὴ γιορτὴ τους
ντυμένοι τὴν ἀνθόσπαρτη
καὶ μόσχιν στολή τους

Ξυπνᾶτε ξυπνᾶτε
τριγύρω χαρὰ
πουλιά καὶ τραγούδια
κλαδιά καὶ λουλούδια
παντοῦ δροσερὰ

Πάμετ' ἐκεῖ νὰ μᾶσουμε
νέοι καὶ νιῆς τὸ Μάϊ
τώρα ποῦ ἡ νιότη ἡ χρυσὴ
σ' ἐμᾶς χαμογελάει.

Ἡ μυρωμένη ἀνοιξί
μὲ νιάτα ἀδελφωμένη
κάνουν πικρὸ παράδεισο
τὸ χρόνον ποῦ διαβαίνει

Ξυπνᾶτε ξυπνᾶτε
ὁ χρόνος περὶ
κι ὀπίσω ἀφίνει
τὴ νιότη νὰ κλίνη
στὸ γέρω βορρᾶ.....

Ἀθῆναι Μαΐου 1 1893

Η. Α. ΤΣΙΤΣΕΡΑΝΙ

ΤΗ ΕΛ... ΚΑ...

Πρὶν ἀπὸ ἐμὲ ἂν ἴσως καὶ πεθάνεις,
ἴαν φάντασμα θὲ νῆλθω μὲ νυχτὶ
Δύο λόγια νὰ σοῦ 'πῶ, πρὶν ἀνσχάνεις
Στοῦ τάφου σου τὴν κρύα σκοτεινίαν.

ἴαν φάντασμα θάλλῃ νὰ σοῦ θυμῶσω
Τὴ μαύρη καὶ σκληρὴ σου προδοσίαν
Τὰ δάκρυα ποῦ μ' ἔκαμες νὰ χύσω
Τοὺς πόνους μου καὶ τὴν ἀπελπισίαν.

Θὰ σοῦ θυμῶσω χρόνια περασμένα,
Εὐτυχισμέναις ὥραις καὶ στιγμαῖς,
Καὶ θὰ σοῦ εἶπω τ' ἔκνη μαραμμένα
Ποῦ τὰς γλυκαῖς μου 'χάριζες νυχταῖς.

Τὸ δαχτυλίδι θὲ νὰ σοῦ φορέσω
Ποῦ μῶδωκες αἰώνια νὰ φορῶ
Καὶ τὰ νεκρά σου χέρια θὲ νὰ δέσω
Μ' ἐκείνῳ τὸ μαντήλι σου... σκαρῶ.

Θὰ σοῦ θυμῶσω! τί νὰ σοῦ θυμῶσω
Χωρὶς νὰ σοῦ τὸ 'πῶ Σὺ τὶ 'γνοεῖς....
Καὶ μὲ κατάρρα θὲ νὰ σοῦ ἀφήσω
Χωρὶς φίλι καὶ δάκρυ νὰ ταφῇ.

Κι' ὅμως σ' αὐτὸ τὸ λείψνόν σου ἐπένω
Πρὶν τὴ σερνὴ κατάρρα νὰ σοῦ 'πῶ,
Μὲ δάκρυα καὶ φιλιὰ θὲ ν' ἀποθάνω
Ἄφρου ἀκόμη τόσο σ' ἀγαπῶ!!.....

Ζάκυνθος

Δ. ΠΑΙΔΟΚΟΡΟΥΔΟΣ

ΔΙ' ΕΚΕΙΝΗΝ !

Τὴν ἠγάπησα, διότι τὴν ἠγάπησε ἡ ψυχὴ μου
Καὶ διότι εἶν' ὡραία ὡς τὸ κρίνον, ὡς αὐγὴ.
Ἐγκατέλειπα σ' ἐκείνην, ὡς τυφλὸς, τὴν ὑπαρξί μου
Διότι εἶνε τῶν χαρίτων ἀνεξάντλητος πηγὴ !

Ὅ,τι ἡ ψυχὴ ποθήσει, τὸ εὕρισκει εἰς ἐκείνην !
Εἶνε ὅ,τι δύναται τις εὐγενὲς νὰ φαντασθῇ.
Πρὸς τῆς Ἰριδος τὸ κάλλος, ἢ τὴν συμπαθεῖ Σελήνην
Δύναται ἢ καλλονὴ τῆς μόνον νὰ παραβληθῇ !

Ἡ καρδιά, πρὸ τῶν δύο ἀστερίνων ὀφθαλμῶν της
Συνταράσσεται, καὶ μόνον μὲ πυρίνους στεναγμούς
Ἀποκρίνεται ὅτ' εἶνε ἕτοιμος πρὸ τῶν ποδῶν της,
Ν' ἀφιερῶσιν δι' ἐκείνην τῆς ζωῆς της τοὺς παλμούς.

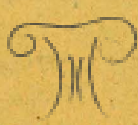
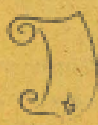
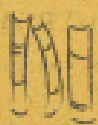
Εἶνε, τέλος, κόρη ἥτις εἶν' ἀξία μ' ἀγγέλους μόνον
Νὰ συζῇ, διότι εἶνε τέλειος ἄγγελος αὐτῇ...
Καὶ ἐκεῖ πρὸ τῶν ἀνδρῶν τὸν ἀπρόβλεπτον θρόνον
Νὰ θαυμάσῃται ἡ τοσὴ καλλονὴ τῆς καὶ ἀρετῇ!...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΠΕΘΥΡΙΟΥ

17061. II

17061. II

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

— Εἰς τὸν διακρικὲν ἱατρὸν καὶ ἀντιπροσβόλον τοῦ ἐν-
ταῦθα αὐτολόγου τῶν φιλομαθῶν κ. Ἰωάννην Μάργαρη, ἀ-
πεινεσθὲν ὁ ἀργυρὸς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος. Εὐχόμεθα ἀπὸ
καρδίας, ὅπως αἱ ἀπονομαὶ τῶν Ἑλληνικῶν παρασῆμων ὄ-
σι τοσοῦτῳ δίκαιαι καὶ ἐπιτυχεῖς, ὅσα δίκαια καὶ ἐπιτυχῆς εἶ-
νε ἡ ἀπονομή τοῦ παρασῆμου εἰς τὸν διακρικὲν ἱατρὸν κ.
Μάργαρη. Ἐπὶ τεσσαρὰνταετίαν ὅλην ἐξελικτὴν τὴν εὐεργετι-
κὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων τοῦ τόπου ἱατρῶν
καὶ εἰς ὅλας τὰς φιλομαθικὰς πράξεις προθυμότητος, ἥτο
ἄξιος τοιαύτης τιμῆς, εἴαν ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης ἐπέκει-
ται αὐτῷ. Ἰδιαίτερα χαίρονται ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ταύτῃ πα-
ρασημοφορία αἱ αἰμοῦσαι καθότι πρό τινας πύχθησαν ὅπως
ἀμειψθῶσι διαπραγαί, συμπολίται μας καὶ ἐπιστήμονες διακα-
κριμένοι, ὧν εἶς καὶ ὁ κ. Μάργαρης. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας
τὸν εὐγενῆ καὶ ἐγκριτὸν ἱατρὸν ἐπὶ τῇ ἀπονεμηθεί-
σῃ αὐτῷ δίκαιᾳ τιμῇ.

— Ὑπὸ τῶν ἐν Πύργῳ Ζακύνθιων καὶ ἰδίῳ διὰ τῶν
ἐνεργειῶν τοῦ προέδρου τοῦ ἐκεί Σολλόγου τῶν Ζακύνθιων
«Ἀγίας Διονυσίου» κ. Ἀρθωνιτάκη, ἐγένετο ἡ ἐκταρῆ τῶν
ἑστῶν τοῦ πολλοῦ συμπολίτου μας Δημητρίου Γουζέλη, ὑπὲρ
ἧς τοσοῦτῳ θερμῶς ἄλλοτε συνήγορος καὶ ὁ συμποθέτης
κ. Ἀνδρ. Μαρτζώκης. Τὸ ὄνομα τοῦ Γουζέλη ἔμεινε καὶ
μένει ἀθάνατον ὡς ἐκ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ κωμῆδος ὁ «Χά-
σης» ἥτις εἶνε τὸ βιβλίον τῶν κίωνων διὰ τὴν Ζακύνθον,
πρὸς ὃ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προσεγγίσωσι τοιοῦτου εἶδους
ἄλλα νεωτέρων χρόνων ἡθογραφήματα. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπ'
αὐτοῦ γενομένη μετάφρασις τῆς «Ἠλευθερωμένης Ἰερουσα-
λήμ» τοῦ Τάσσου, καὶ ἡ κρισις τοῦ Πάριδος διὰ τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην καθ' ἡν ἐγένοντο δὲν εἶνε ἔργα μικρᾶς ἀξίας. Ὑποκει-
μένη καὶ φιλολογικὴν ἐποψὴν ἐξετάζομενος ὁ Γουζέλης εἶνε ἴσως ἀ-
νώτερος τῆς πατριωτικῆς ἐπόψεως ὅρ' ἢν ἐξετάζεται. Πατριώτης
ἐνθερμος, ἐνεργὸν λαβῶν μέρος εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν,
εἶχε πρὸ πολλοῦ διὰ τῶν φιλολογικῶν ἔργων τοῦ ἰδίου δὲ
διὰ τοῦ Χάση δημιουργήσει τὸ ὄνομά του. Τὴν μνήμην τοῦ
συμπολίτου μας τούτου σεβόμενοι οἱ ἐν Πύργῳ Ζακύνθιοι ἐ-
ξέταψαν τὰ ὀστά του, ἅτινα κατέθεσαν ἐν τῷ ἐκεί ναῶ τοῦ
«Ἀγ. Διονυσίου» ὅπως οὗ διοργανωθῇ ἐπὶ τὸ δημοτελέστερον ἡ
ἐνταῦθα ἀνακομιδὴ. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἴσως θὰ ἐπα-
νέλθωμεν εὐρύτερον.

— Ἀρίστω ἐκ Πάρου ὁ ἐκεί σχολάρχης καὶ εὐγενὴς νέ-
ος κ. Δημήτριος Κούρτσολας. Ἐπίσης ἐκ Ναυπλίου ὁ συμ-
παθὴς φίλος κ. Φραγκίσκος Α. Κούμης. Ὁμοίως ἐκ Κερ-
κύρας ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας κ. Σπ. Μαρῖνος, καθη-
γητῆς, μετὰ τῶν προσφίλων τέκνων του.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τινας ἡμέρας ὁ σεβαστὸς
παρ' ἡμῖν Νομάρχης κ. Παναγ. Ματαράγκας.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κεφαλληνίαν ὁ ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ
ἐκλεκτῶν συντακτῶν τοῦ περιοδικοῦ μας κ. Γεώργ. Α. Μάνεσης
καὶ ἡ ἀξιότιμος κυρία Αἰκατερίνη Γ. Μάνεση.

— **ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ ΖΑΚΥΝΘΟΥ.** Κηρυ-
χθεὶς συμφώνως τῷ 35ῳ ἄρθρῳ τοῦ διοργανισμοῦ, τῆς λήξεως
τῶν ἀναγνώσεων καὶ ἐπαναλαμβάνομένων τούτων ἀπὸ 1ης
προσεχούς Ὀκτωβρίου παρακαλοῦνται τὰ βουλόμενα ἐκ τῶν
μελῶν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰ ἀναγνώσματα κατὰ τὴν προ-
εχῇ χειμερινῇν περίετον, ὅπως τοῦτο ποιήσεται γνωστὸν τῇ
διοικητικῇ τοῦ καταστήματος Ἐπιτροπῇ, συνφά τῷ 36ῳ ἄρ-
θρῳ μέχρι 1ης προσεχούς Σεβρίου, ὅπως καταρτισθῇ ὁ πίναξ,
καθ' ὃν ἐπιστῇσονται αἱ ἡμέραι τῆς ἀναγνώσεως μὲς ἐκάστης
μελέτης, κατὰ τὸ ἄρθρον 37ον.

— Εἰς τὸ μοναδικὸν ἐμπορικὸν τοῦ φίλου κ. Σπυρίδωνος
Ἀκρόν πωλοῦνται ροκέλας τοῦ πύου ἀρίστης ποι-
ότητος εἰς ἐξαιρετικὰς εὐθύναις τιμᾶς. Ἐκαστὴ ροκέλα λεπτ.
12, ἡ δωδεκάς λεπτ. 1,30.

— Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν Νομαρχ. Δημοτ. Σχολείου κ.
Ἀνδρέας Σ. Καλόγερος πωλοῦσι, ὅτι τὰ μαθήματα τοῦ
σχολείου τούτου ἀρχίσαντα τακτικῶς.

— Τὴν παρελθ. Κυριακὴν ἐν στενωπῷ οἰκογενειακῶ
κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς ἐπ' ἀρετῆς καὶ σεμνότητι
διακρινόμενης Ἑλένης Δόντου, ἀδελφῆς τοῦ συμβογράφου κ.
Γεωργ. Δόντου μετὰ τοῦ λαοφιλοῦς καὶ εὐπολήτου κ. Σπ.
Μποντανιῶ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ἀπὸ καρδίας πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Ἐνοικιάζεται οἰκία μονόροφος, ἔχουσα ἐπὶ τὰ δωμάτια,
σοφίταν, σὺλῃν καὶ πηγάδιον, οὐδὲν παθούσα ἐκ τῶν σεισμῶν,
ἐκτισμένη καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς υγιεινῆς καὶ κατεμένη
ἐν τῇ συνοικίᾳ Εὐαγγελιστρίας πλησίον τοῦ σχολείου τῆς κ.
Ρεγγ. Δακρυῶ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ κ. Νικ. Α.
Συγούρω, εἰς τὸ πλησίον τοῦ Ἀγ. Στεφάνου καφεναεῖον.

— Βιώσας μακρὸν καὶ ἐνάρτεον βίον ὁ Διονύσιος
Πετρόπουλος φ. ἡμ. κ. εἰς τῶν ἐνθερμότερων ριζο-
πατῶν, ἀνεπαύθη κατ' αὐτὰς ἐν Κυρίῳ, ἐν μέσῳ λύπης καὶ
δακρύων ἀπάντων τῶν γνωρισάντων αὐτόν. Τῷ ἀξιότιμῳ καὶ
ἀγαπητῷ υἱῷ αὐτοῦ Εὐθυμίῳ θερμὰ ἐκφράζομεν τὰ συλλυπη-
τήρια ἡμῶν.

— Καὶ ὁ ἀγαθὸς καὶ ἀγαπητὸς φίλος κ. Νικόλαος Θε-
οδοσάτος ἐπέπρωτο ἐκλεπεῖν νὰ δοκιμάσῃ λύπην ἀπολέσας
τὸν ἐσάγγελον υἱόν του Σπυρίδωνα, ἡ ἀπόλεια τοῦ
ὁποίου εἰς βαθύ ἐδύθησε πένθος αὐτόν καὶ τὴν εὐκατεῖαν κυ-
ρίαν του. Ὁ Ὑψιστος εἰς καλὴν μνήμην τὴν δεινῶς τραπείσαν
οἰκογένειαν ταύτην.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

Η ΑΘΗΝΑ

ΑΗΜ. Α. ΜΟΡΕΤΤΗ

Γνωστὸν ποιεῖται παντὶ ἐνδιαφερομένῳ ὅτι τὰ μαθήματα
ἀρχοῦν ἀπὸ τὴν 4 Ἀυγούστου.

Γνωστὸν ἐπίσης ποιεῖ ἡ διευθύνεις ὅτι προσελθόντων μαθη-
τῶν θέλει σχηματισθῇ καὶ τάξεις Ἑλληνικαί.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας παρέχει τὸν κενονισμὸν τὸν
διέποντα τὰ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τούτου παντὶ κίτοδντι.

Ἡ Διεύθυντις ζωηρὰν τοῦ ἐπιτυχοῦς παρελθόντος τηροῦσα
πέποιθεν ὅτι καὶ ἐφέτος ἡ φιλόμουσος καὶ εὐγενὴς τῆς Ζακύν-
θου κοινότης δὲν θέλει παύσει παρέχουσα αὐτῇ τὴν αὐτὴν ἐν-
θερμον ὑποστήριξιν, ἢν καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα εἰκοσι τρεῖς ὅ-
λα ἔτη παρέσχε.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 25 Ἰουλίου 1894.

Τιμαὶ ἄνευ συναγωνισμοῦ

Δεκτοὶ καὶ ἡμισύτοις

Διημέρευσις ἐν τῷ Σχολείῳ

Διὰ δύο ἢ πλείονας ἀδελφούς ἰδιωτικῶς συμφωνίᾳ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὡς καὶ εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν φίλων μου προφο-
ρικῶς ἔχω δηλώσει, κατ' εὐδὲν εὐθύνεται διὰ τὰ
ἐν τῇ «Νῆα Ἐποχῇ» δημοσιεύμενα, καθότι οὐδὲν
ἐν τῇ συντάξει ἔχω μέρος, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐκτύ-
πωσιν ἔχω ἀναλάβει, καὶ οὐδὲν πλέον.

Εἰς τὴν ἀνω δὴλῶσιν προβαίνω, ἐξ οὐδενὸς ἄλλου
λόγου ὑποκινούμενος, ὅλ' ἵνα μὴ οἱ ἐκ φουσεως συκο-
φάνται καὶ μικροβραδισργοί, εἴτινες ἐν Ζακύνθῳ δυ-
στυχῶς ἐπιπολάζουσιν, μὲ ἀποδίδωσιν ἐνίστα πράγ-
ματα, ὧν οὐδὲ καὶ γινώσκω.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΟΝΙΟΓΙΩΡΓΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ὁ. ἡ. γ. καθυστεροῦντες μίαν καὶ δύο
συντάξεις ἀποστέλλειν ἐν τῇ ἐποχῇ τῇ 1ῃ Σεβρίου, ὅπως
ἀλλ' ἵνα ἡ ἀνακομιδὴ μὴ γένηται ἀποτυχία, δημοσιεύοντες
καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν.